

Poštnina plačana v gotovini.

Leto XXX.

Štev. 5.

Maj 1933.

Odmev iz Afrike



Misijonski list s prilogo „Klaverjev misijonski koledar“.

Izdaja: Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova ul. 1.

Odmev iz Afrike

stane za vse leto
10 Din, 5 lir, 60 am.
cts, 2·50 šil; s prilogo

„Klaverjev koledar“ 15 Din, 7 lir, 80 am. cts., 3·10 šil. —
Naročila in milodare, prosimo, naslavlajte na: Družba sv.
Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova ul. 1. (Ček. št. 10.887)
— Za Jul. Benečijo: Rim (123), via dell'Olmata 16. — Za
Avstrijo: Salzburg, „Claverianum“.

VSEBINA:

Novi prefekt propagande. — Rešena po varstvu Brezma-
dežne. — Bogata dušna žetev. — Iz misijona uršulink v Juž. Afriki.
— Za oprostitev Afriške žene. — Dolgoletna želja se bo uresničila.
— Božji blagoslov spremlja naš misijon. — Iz kroga naših čita-
teljev. — Kratka misijonska poročila. — Prvi katoliški pogreb v
misijonu Geen Cowie. — Črna junakinja. — Brezmadežna je po-
magala. — Uslišane molitve.

Molitev za naše ljube dobrotnike.

*Povrni, Gospod Jezus, vsem, ki nam zavoljo Tvojega
imena kaj dobrega store, z večnim življenjem!*

*Po namenu dobrotnikov Družbe sv. Petra Klaverja in
naročnikov „Odmeva“ opravijo afriški škofje in misijonarji
letno 500 svetih maš.*

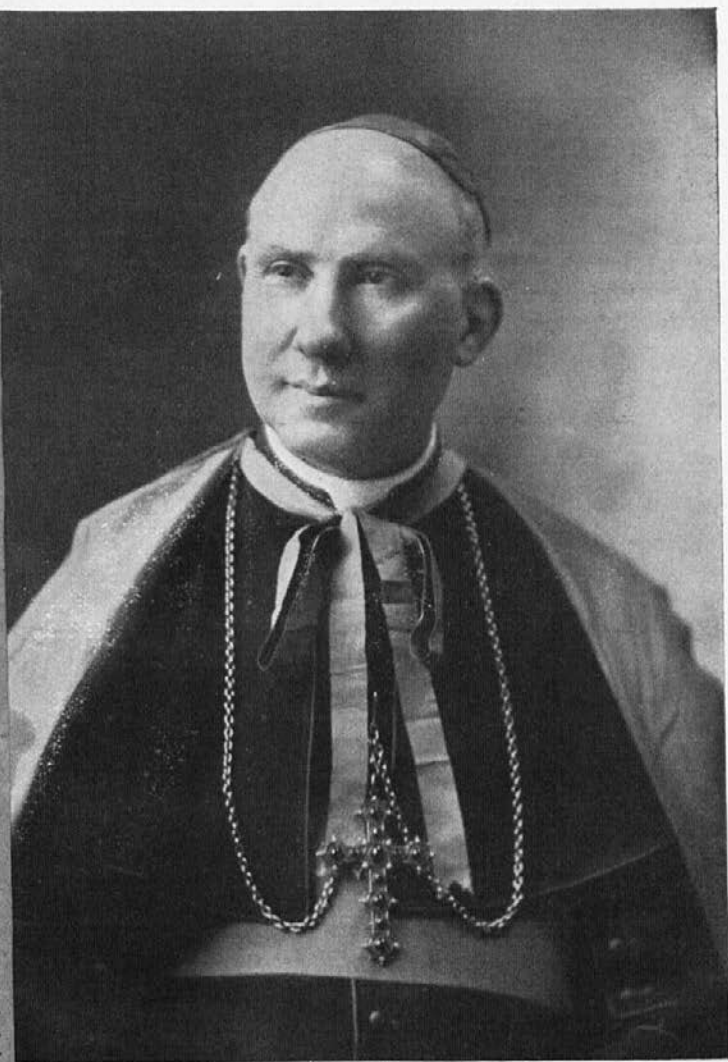
Zahvale.

Presvetemu Srcu Jezusovemu in Marijinemu, Mariji Brez-
madežni in Mariji Pomagaj, sv. Jožefu, sv. Antonu Pad., sv. Mali
Tereziki, škofu Slomšku, Mariji Tereziji Ledóchowski: F. C. Zg.
Radg. za pomoč v skrajni sili, M. G. Maribor, za večkrat usli-
šano prošnjo, D. K. Sv. Jurij, za zdravje ljubega otroka, M. I.
Ljubljana, za dve uslišani važni prošnji, M. V. G. Ivanci, za usli-
šanje v več zadevah, C. G. Makole, za neko posebno družinsko
milost, družina iz Št. V. za nujno pomoč pri živini, N. N. za več-
kratno pomoč v sili, M. B. za uslišano prošnjo, F. P. Zagorje,
za pomoč v bolezni, A. C. Ljubljana, za čudežno pomoč v bo-
lezni, F. R. Pristava za uslišano prošnjo, L. J. Sv. Jurij za več-
kratno uslišanje, Č. A. Žiče za uslišano prošnjo, Franc F. za več-
kratno uslišanje, M. A. Beograd za pomoč v težki bolezni in v
v družinskih zadevah ter se še priporoča, C. M. Ljubljana, za pre-
jeto milost in srečno uspešno operacijo.

Spomin za umrle.

Preč. P. Atilio, kapucin, Bergams. — Štefan Gorenčer, Stre-
hovci. — Marija Janežič, Ljubljana. — Marija Bidovec, Maribor.
R. I. P.

Dekletom, ki se zanimajo za misijone in čutijo v sebi
poklic za redovno življenje, toplo priporočamo knjižico:
Poklic pomožne misijonarke za Afriko. Cena Din 4·50.
Naslov: Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana.



Kardinal Fumasoni.

Novi prefekt propagande

Nj. eminenca kardinal Peter Fumasoni Biondi

bil rojen v Rimu l. 1872. Kmalu po mašniškem posve-
tju je pričel svoje delovanje v sv. kongregaciji za šir-
je vere (de propaganda fide). Benedikt XV. ga je
enoval za naslovnega škofa v Diokleji in ga poslal l.
16 kot apostolskega delegata v Indijo. Odtod se je

podal na Japonsko, kjer je ustanovil isti papež novo delegacijo. Potem se je vrnil škof Fumasoni Biondi v Rim, da je prevzel mesto tajnika pri propagandi. Pa ni mu bilo dano, da bi dolgo izvrševal to službo, kajti papež Pij XI. ga je imenoval za naslednika apostolskemu delegatu v Washingtonu, msgr. Bonzanu, ko je bil ta povišan za kardinala. Uspehe te zadnje službe je papež priznal slovesno s tem, da je msgr. Fumasoni-ju podelil kardinalske časti.

Nj. eminenca je torej preživel precejšen del svoje mašniške in škofovske delavnosti v službi misijonov.

Družba sv. Petra Klaverja se raduje te srečne izvolitve in pozivlja svoje prijatelje in naročnike, da z iskrenimi molitvami izprosijo mnogo nebeških milosti vzvišenemu cerkvenemu knezu, kateremu je sv. Oče zaupal ustanovo, ki je njegovemu apostolskemu srcu ena izmed najdražjih.



Po varstvu Brezmadežne — rešena iz valov in žrela krokodilov.

P. Bertram O. S. B., misijonar v Vzh. Afriki.

„Toda o Vaši misijonski cerkvi mi še niste nič povedali!“ Tako pišete v svojem zadnjem pismu. — Kaj pa naj Vam povem o tako revni betlehemski štalici? In vendar! Neka posebna moč se širi z našega svetišča, rekel bi v dvojni smeri. Ako naši zamorci primerjajo našo, za njih pojme prostorno in svetlo cerkev s svojimi nizkimi kočicami, se jim zdi to kar lepa palača. Ta „palača“ sloni seveda na neobtesanih koléh, ki ji služijo v oporo; pokrita je s travo, tla so iz stolčene ilovke. V tej „palači“ pa stanuje kralj nebes in zemlje, z njim v družbi seveda tudi kake ne posebno lepe živalce. Naš zamorec se ne meni mnogo za te vrste živad, njemu je na tem, da ta „najvišji gospod“ stanuje v našem nizkem šotoru in da hoče imeti svoje stanovanje sredi njih kočic.

Prva moč, ki izhaja iz tega prostora, je tista, ki je nekoč izhajala iz osebe „tesarjevega sina“ v Palestini. Tisoči in stotisoči poganov so na sebi izkusili, klečeč na tem posvečenem prostoru, kjer niti klopi ni, posvečujočo, notranjo moč sv. zakramentov. Deloma prihajajo kristjani že ob sobotah zvečer od oddaljenih domov, drugi ob nedeljah na vse zgodaj, da morejo biti pri službi božji. Pot skozi puščavo je nevarna, toda naši kristjani trdno zaupajo na neko malo, komaj vidno orožje, ki ga nosijo okrog vratu; hotel sem reči, da je to druga moč, ki izhaja tudi

od naše male cerkvice v Lituhiki. In o tej drugi moči naj vam danes povem zgodbo.

Marija Brezmadežna je naša cerkvena patrona tu ob jezeru Niassa v daljni Vzh. Afriki. Njen kip, ki stoji v sicer prazni cerkvi, ima posebno privlačnost do ubogega ljudstva, ki je toliko stoletij ječalo pod suženjskim jarmom. Ona je naša rešiteljica, to čutijo ti priprosti ljudje, zato so silno srečni, ako dobijo v dar njeno svetinjico. Mala štiriletna Lizika ima tako svetinjico. V nedeljo popoldne, 25. sept. 1932 se je igrala v bližini rojstne vasice Kivuko (prehod). Reka Ruhuhu teče tod mimo. Njeni dotoki prihajajo iz hribovja, ki je podobno švicarskim goram in zelo razčlenjeno. Celó ob suši se nikdar ne posuše vreli, ampak kakor hudourniki dreve vzporedno z gorskimi prelazi prav noter do jezera Niassa. Divje pečine, divji hudourniki! Bregovi so vsi kakor nadolbeni in strmo padajo v kotlino reke, ki je zelo globoka. — Mala Lizika se je torej igrala z drugimi otroki in se skrivala po travi, ki je bila meter visoka. Hipoma se začuje krik, kakršnega izsili le smrtni strah. Pljusk! Lizika je zdrčala po bregu in se potopila v vodo. Vsi otroci zakriče, hite na mesto in vidijo, kako valovi zanašajo Liziko vedno bolj proti sredi. Priteko ljudje in Lizikina mati med njimi. Kdo bo rešil otroka in ga dal materi nazaj? Ljudje tekajo ob bregu gor in dol, v vodo si nihče ne upa. Zakaj ne? Ali se boje? Ali jim ni še nedavno govoril misijonar o ljubezni do bližnjega? Zakaj se pomišljajo? Res da so valovi veliki; še pred par dnevi so potopili čoln misijonarja z vsem blagom, ki je bilo v njem. Toda valov se možje ne boje, le krokodilov!

Zver krokodil se lahko pokaže vsak trenotek na površju in po deklici bo, pa tudi po tistem, ki bi bil toliko srčen, da bi si upal po otroka v valove. Smrt v žrelu krokodila je v reki Ruhuhu mnogo bolj verjetna, nego v valovih. Celó na obrežju človek ni varen pred to zverjo, ako zajema vodo ob tolmunu. Nekemu volu je krokodil skočil nedavno na hrbet in mu odtrgal dele mesa; le kamenje pastirjev, ki so bili prihiteli na klic, je oplašilo krokodila, da je zbežal v vodo nazaj. Kako radi bi se ljudje v poletni vročini kopali v Ruhuhu! Toda gorje ti-stemu, ki bi si to upal!

Ni preostalo drugega, ko z obrežja gledati, kaj bo z deklico. Toda čujte! Ljudje so ostrmeli in iz vseh grl je donela ena sama beseda: Čudež, čudež, čudež!

In bil je res čudež. Otrok, oblečen, bi bil moral že zdavnaj izginiti v valovih, toda, kakor da sedi v košarici,

lepo plava na površju in to že četrť ure. Zdaj so deklico izgubili izpred oči — toda, to je bilo le na videz: grmovje malega otočka jo je zakrivalo. In raz ta otoček se spuščata v vodo dva velika krokodila! Požrla jo bosta! Pazite! Ne! Kdo zapira zverini grozno žrelo? Odgovor na to je mala svetinjica, ki jo ima Lizika okrog vratu. Ta svetinjica se svetlika v solnečnem in plaši krokodile. Močen val pa je pognal deklico proti obrežju. Prihite možje, dvignite deklico iz vode in jo dajo veseli materi v naročje. Vsi so pričali, da se ji ni prigodilo nič žalega, nobene kapljice vode ni bila pogoltnila. Deklica se smeje prav tako prisrčno kot se je smejala pred nekaj tedni, ko sem bil prišel v Kivuko in sem jo bil vprašal, nagajivko, če že hodi v šolo. Voda je bila zmočila deklico le do vratu, do posvečene svetinjice in ne dalje. Ali ne pomaga Marija v nevarnostih?

Tisti večer je mnogo ljudi prav dolgo molilo pred podobo Brezmadežne. Res da niso mogli obesiti na podobo kakega dragocenega daru; prerevni so. Morebiti je pa v Evropi kaka dobra duša, ki ne bo mirovala poprej, da bo spravila skupaj kako vsoto denarja in s tem podprla naše težko prizadevanje za vzgojo mladine v Afriki. Brezmadežna jo bo zato rešila iz žrela in valov sovražnika, ki je še nevarnejši od tega, ki smo ga tu opisali.

Vsak dar za najpotrebnejše misijonske namene hvaležno sprejema Družba sv. Petra Klaverja v Ljubljani.

—■—

Bogata dušna žetev.

Apostolski vikariat Yaunde.

Pismo P. Fragnerja, družbe očetov Sv. Duha.

Tu v Yaunde Bog dela v velikem slogu in so uspehi kar očitni . . . Dušna žetev je tako bogata, da so vse naše kapelice postale premajhne.

V Yaunde smo morali zidati še eno cerkev, ki je dolga in široka, a še vse premajhna, da bi vsi verniki mogli noter. Klopi sploh ne moremo postaviti vanjo, ker bi zavzele preveč prostora. In vendar pred 30 leti tukaj ni bilo še nobenega misijonarja.

Pestra slika se pokaže ob nedeljah, ko naše matere prinesejo svoje otroke h krstu. Večinoma morejo biti pri sv. maši le zunaj cerkve, ker bi sicer otroci vsled sparnenega zraka kričali v cerkvi in motili pobožnost. Ponosno

in pobožno pristopajo botre k sv. obhajilu in pri tem otroke kar na hrbtu nosijo. Otroci pri tem večkrat stegnejo roke iz vreče proti beli sv. hostiji.

Vsak mesec je navadno kakih 20 otrok krščenih, ob nedeljah 7 do 10. Botri in botre se postavijo v vrsto in v zboru odgovarjajo na liturgična vprašanja. Po končanem obredu je blagoslov nad srečnimi zamorskimi materami, ki stopajo po vrsti k oltarju in vsaka svojega otroka na rokah drži in ga Jezusu in Mariji daruje.

Krsti odraslih so patru v posebno veselje. Kako so se novokrščenci dolgo in vestno pripravljali s poukom, izkušnjami in s tem, da je bilo treba mnoge domače zadeve urediti.

Po zunanjih postajah večkrat krščujemo kar zunaj cerkve. Često se postavi po 70, 100 ali še več izpreobrnjenec v vrste in iz srca pobožno molijo dejanje vere, upanja, ljubezni in kesanja. Pater jih še enkrat opomni, kakšnega pomena je sv. krst in jim obrazloži krstne obrede. V vrstah stoje večkrat glavarji, nekdanji sužnji, učeni zamorci, stare ženice, bolniki z velikimi ranami, gobavi, bolniki z opasno boleznijo itd. Vsi so zbrani in molijo, kar kdo more; saj razumejo, da je to zanje velika milost, ki je bodo deležni. Vsaj 2 leti so se pod vodstvom katehista v kaki vasi pripravljali s tem, da so vsak dan skupno molili, se 2 do 3 ure učili krščanskega nauka, vsako nedeljo bili pri sv. maši v misijonu itd. Večkrat na leto je pater prišel v vas, da se je prepričal, kako ta in oni napreduje v nauku. Nihče se ni ustavljal, da ne bi bil pomagal patru pri zidanju male kapelice.

Naj podam dnevno delo misijonarja, ki se pri svojem delu zaveda, da je orodje v rokah ljubega nebeškega mojstra.

Bilo je ob prvih večernicah praznika naše ljube Gospe lurške. Komaj sem dospel v domačo bolnišnico, ko sem zvedel, kako je nek mohamedanec lepo krščansko umrl, bil je malo dni poprej krščen. Sredi katoličanov živeč je mnogo spodbudnega videl in se zato dal poučiti v sv. veri.

Malo po tistem mi je sporočil bolniški strežnik, da me kliče nekdo, ki je bil poprej poštni uradnik. Bil je protestant, a Mati božja je odstranila vse ovire. Hitro sem ga poučil o vsem najpotrebnejšem, kajti bil je resno bolan. Potem ko se je odpovedal hudobnemu duhu in želel biti krščen in zelo prosil za sv. krst, sem ga krstil.

Ob koncu svojega obiska v bolnišnici sem še 20 ljudi spovedal in sem šel potem v vas, kjer so prebivali

gobavci. Odondod sem šel zopet v bolnišnico, da ponese potrebni sv. obhajilo. V veliki dvorani je stala med dvema palmama miza, pokrita z belim prtom. Oni bolniki, ki sem jih prejšnji dan spovedal, so prejeli sv. obhajilo in so potem skupno molili.

Ko sem se naposled vrnil v misijon, mi je misijonska sestra predstavila malo bolno deklico, ki je bila sirota. Mož, ki jo je bil podedoval po starših, se je le težko poslovil od nje; toda ker je bila sirota tako zelo bolna, mu ni kazalo drugega, kot da jo da sestram v oskrbo.

Komaj da sem malo Marijo Bernardko krstil, že je dospelo poročilo iz sosednjega misijona, kjer mi neka krščanska vdova naznanja, da je bila, potem ko se je dolgo pripravljala, v Kamerunu preoblečena kot prva črna redovnica.

Naj končam. To je delo, ki sem ga pod posebnim varstvom naše lj. Gospe lurške izvršil v pičlih 24 urah v tem lepem kraju Yaunde. V tem kraju ima mnogo dobrotnikov Družbe sv. Petra Klaverja svoje varovance in tiste, ki so jim sami izbrali imena, torej brate in sestre v Kristusu.



Iz misijona uršulink v Južni Afriki.

Piše s. Brigita Bregar, misijonarka O. S. U., Krugersdorp.

Prav prisrčno se Vam zahvaljujem za „Odmev“ in „Z morčka“, zelo ste me razveselili. Iskreni Bog povrni!

S sestro Ksaverijo sva skupaj in sestriško deliva vse, kar dobiva iz Evrope. Ona se pripravlja, da vam napiše dolgo pismo, a je sedaj preobložena z delom, ker je ena učiteljica bolna. Ves božji dan je zdoma in zvečer ima še oskrbo gojenk. Omenjene pošiljatve še niso dospele v Afriko.

Jaz pa kuham in poživljam telesne moči našim gorečim misijonarkam. Prav iz srca rada postrežem ubogim zamorcem, kateri se pridno vrste s prošnjo za milodar, saj so tako ubogi, raztrgani in sestradani.

Koliko dobrega bi lahko storili tem trpinom, če bi imeli dovolj sredstev na razpolago. Tako pa storimo, kar moremo. Tudi na naših šolah narašča število učencev in učenk. Delo se množi — kako lepo polje za seme božje resnice!

Naj Večni namaka in daje rast, da bo Gospodova žetev obilna. Iskreno prosim Vaše molitve, da bomo vinnograd, katerega nam je Bog izročil, dobro obdelali.

Za oprostitev afriške žene.

Pismo škofa Vogt-a, družbe očetov Sv. Duha, apostolskega vikarja v Yaunde.

Vprašanje, kako afriško ženo osvoboditi, je zelo težko in zamotano. Morebiti bom s temi vrsticami nagnil zlasti vplivne osebe, da se bodo zavzele in zanimale za to vprašanje. Nek pošten državni uradnik je rekel: „Osvobodili



Jezusu na križu in našim ljubim dobrotnikom se imamo zahvaliti, da smo rešene strašnega suženjstva.

smo sužnosti moža in prav za prav tudi ženo, toda ženo smo pustili v neke vrste domači sužnosti, ki je sicer milejša, a vendarle sužnost.“

Ako mož umrje, pripade žena vdova dedičem kot dediščina, prav tako kot na primer ovca ali koza. Nima pravice, da bi dedičem ušla. Dedič ji vzame vse, kar je imela, jo pretepa in jo sili, da ž njim živi kot zakonska žena. Ako se hoče vdova osvoboditi, mora dediču plačati ženitovanjsko globo, ki jo je bil njen pokojni mož zanj plačal; globa je pa često zelo velika. Kje naj revica dobi denar?

Po dolgem prizadevanju se nam je posrečilo, da so žene, ki so 15 let živele v zakonu, po smrti moža proste.

Tiste, ki so živele z možem le 10 let, morajo plačati polovico odkupnine, da se oproste.

Lahko si mislite, koliko hudega in prepira in sovraštva nastane vsled take zakonodaje. Krščanska žena more na ta način po smrti moža pripasti kakemu protestantu, paganu ali celo takemu, ki živi z mnogimi ženami. Že večkrat smo morali posredovati, ker so taki vdovi prepovedali, da ni smela hoditi v cerkev ali k pouku krščanskega nauka.

Žene takih mož, ki žive v mnogoženstvu, so pa še mnogo na slabšem; kajti vse te žene so bile brez svojega pristanka kar kupljene, ker so jih sorodniki prodali. Ako se je revica branila, so jo doma toliko časa mučili, da se je vdala. Ako se hoče taka žena, ki je v resnici prava sužnja, izpreobrniti h katoliški veri, se ji navadno ne posreči, da bi se oprostila, tudi v tem slučaju ne, ako bi vso globc vrnila. Ako se njen gospodar brani in je noče izpustiti, navadno uspe pred sodnijo in je žena prisiljena, da ostane pri njem. Kolikokrat smo se zaman trudili, da bi osvobodili tako ženo. Francoski kolonijalni uradniki navadno vselej z možem potegnejo. Kako žalostno je to! O, ko bi imeli mi več sredstev za odkup ubogih sužnjev! Kdo ne bi rad v ta namen kaj daroval v čast Mariji Brezmadežni?



Dolgoletna želja se bo uresničila.

Pismo P. Janeza Hefliger-ja O. S. B., Kigonsera.

Lani se nam je spolnila dolgoletna želja, da smo začeli zidati sestersko hišo. Zdaj je hiša že pod streho in bodo sestre mogle iti v stanovanje, kakor hitro bo hiša tudi znotraj dodelana.

Le 1905 so bile prve sestre na potu, pa so jih vstaši obenem z škofom Liwalom umorili na potu. Zdaj se ozirajo, kakor upamo, z nebes in prosijo Boga, da dá blagoslov pri dozidanju njih malega samostana. Tudi naši domačini komaj čakajo, kedaj bodo sestre dospele. Ko sem ljudem rekel, da manjka trave za streho, so hitro v velikem številu prišli in nanosili potrebne trave in to kar zastonj. Žene so pomagale ves teden pri zidavi in donasale kamen, opeko in drugo.

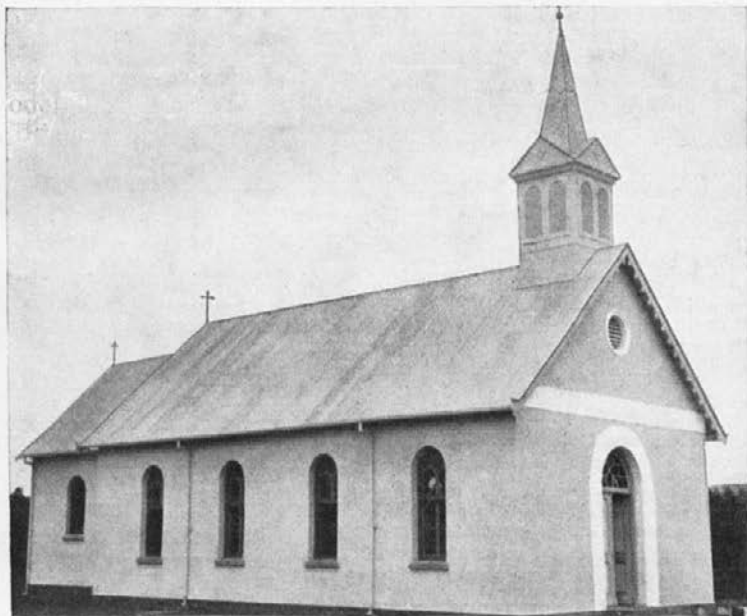
Sestre bodo potrebne zlasti za strežbo bolnikom. Že eno leto bolniki pri nas dobivajo tudi zdravila. Seveda se jaz s to stvarjo ne morem tako pečati, kot se bodo mogle sestre, zato ker nimam tistih zmožnosti in izkušnje, kot

jo imajo sestre. — Zelo Vam priporočam našo novo sestrsko hišo v podporo.

Božji blagoslov očitvidno spremlja naš misijon.

Pismo m. Georgine, frančiškanke v Calais.

Naše letne duhovne vaje so se pravkar zelo lepo zaključile: tri mlade deklice domačinke so bile preoblečene.



Cerkev sv. Male Terezije v Lydenburgu, Juž. Afrika.

(Velik del k njeni zidavi je prispevala Družba sv. Petra Klaverja.)

Prva teh, sedaj sestra Marija od Oznanjenja, je prvič prišla v misijon junija 1928, pa je morala, žal, štiri mesece po tistem že iti domov. Kri je bljuvaia in vročina jo je kuhala, kar je dalo sklepati, da so pljuča bolna. Lani je zopet prišla. Dolgo pot je peš prehodila, ne da bi se kaj utrudila, in je dosedaj ostala zdrava.

Starši njene tovarišice, sestre Marije Jakobe, so se izpreobrnilo na pobudo škofa msgr. Jarosean-a. Njen brat je bil sprejet v semenišče.

Tretja sestra, Marija od sv. Marka, je bila rojena v Gouragunec, zelo daleč odtod. Zgodaj je izgubila starše in prišla potem v našo sirotišnico. V občevanju z našimi sestrami se ji je kmalu rodila želja, da bi se Bogu popopolna posvetila. In se je res.

Zdaj se pripravljamo na svoj odhod, ki bo kmalu. Ustanovili bomo novo postajo s 4 oblatinjami, 2 sestrama in 2 novicinjama. Nekatere so odločene za Laga Haullo, ki ima sv. Ano za patrono; druge za Daga Dima, ki je pod varstvom Marije lurške. Obe postaji se bosta trudili za dobre šole za bolnike in vzdrževanje cerkvá. Naj bi božji blagoslov spremljal mlade sestre, ki se bodo prvič smele udejstvovati!

Iz kroga naših čitateljev.

Čeprav nam zelo manjka prostora, hočemo vendarle na tem mestu podati nekaj odlomkov iz pisem naših dobrotnikov. Iz njih se vidi, da radodarnost in krščanska ljubezen do bližnjega še nista izumrli na svetu:

„Jutri Vam pošljem svoje prvo starostno rento Din 400— v zahvalo zato, da sem jo dobila. Sprejmite jo kot mal dar hvaležnosti v prid misijonom. Toliko berem o potrebah in revščini in o tem, kako je treba denarja za razne zidave itd. Rada bi dala desetkrat toliko za poganske kraje in stokrat toliko bi bilo še premalo. Bom pa še drugič kaj več poslala.“ Terezija.

„Odmev“ je kriv, da pri nas vedno stoji pripravljena škatlja z napisom: „Blaga grofica, pomagaj!“ V to škatljo vržem vsak dan 1 Din, zato Vam danes pošiljam 180 Din za enega katehista.“ (O, ko bi bilo še mnogo takih škatelj po več krajih. „Blaga grofica“ bi bila tega zelo vesela in bi rada pomagala, pa če bi vsak dan samo nekaj par padlo v to shrambico.)

„Vsak dan uživam angelski kruh v cerkvi, da manj čutim zunanjo revščino in lakoto. Poprej sem prodajala jestvine po hišah in sem prihranila 710 Din. Rada bi, da bi bili 4 poganski otroci krščeni kot prošnjia in žrtev v posebnih nadlogah v čast Materi Mariji vedne pomoči, sv. Jožefu, sv. Ani, sv. Tereziji Deteta Jezusa na krstno ime: Jožef, Marija, Ana, Terezija. Gotovo bo to premalo, pa če mi bo mogoče, bom kmalu še kaj poslala.“ Marija.

Lepa obljuba.

Revna misijonska prijateljica piše: „Obetam, da hočem od januarja dalje poslati vsak mesec 100 Din za vzdrževanje enega katehista. To Vam zato naznanim, da se bom čutila tem bolj obvezano, da to storim; kajti denarja dobim le toliko, kolikor ga neobhodno potrebujem.“

Kratka misijonska poročila.

Brat Rafael Kolenc, sinov presv. Srca, misijon Marija Trost Južna Afrika: Zopet je priromalo lepo darilo od vas. Ljubi Jezus naj bo vam in vsej vaši družbi tisočeri plačnik. Oh, kako sem bil vesel, ko so mi naš čast. apostolski prefekt msgr. Alojzij Mohn sporočili, da ste poslali tako lepo vsoto za mojo težko operacijo.

Radi bi imeli še eno sliko naše nove cerkve sv. Male Terezike v Lydenburgu, za katero je velik del prispevala vaša predobra družba sv. Petra Klaverja. Prilagam jo, res je lepa cerkva to. Naj sv. Mala Terezika troši rože nebeških milosti nad naše ljube dobrotnike in na ves naš misijon. (Sliko glej na str. 73.)

Sedaj smo vsi močno vpreženi z delom novih šol, na vseh straneh bi bila potreba, sicer nas bodo protestantje prehiteli. Težko je v sedanjih časih, ko je strašna draginja. Pa veliko upamo na vašo pomoč, ker nam v vsaki večji sili pridete s kakim darom nasproti. Ljubi Bog vam bodi obilen plačnik! V okolici Marija Trost imamo vse šole prenapolnjene. Pri nas imamo 70 ubogih zamorčkov na hrani in stanovanju in tudi za obleko jim moramo skrbeti. Res, gospa grofica, tako bi spet prosil za kako pošiljko, saj veste, kako je pri nas potrebno.

Še nekaj bi vas rad vprašal: ali gre hitro stvar naprej, da bo naša „Afriška mama“, vaša častita ustanoviteljica Mar. Terezija Ledóchowska kmalu prišteta blaženim? Zelo težko že čakam tega trenutka, ko jo bomo zamogli očitno z vso Cerkvijo na pomoč klicati. — Voščim vam in vsem dobrotnikom vaše Družbe vesele praznike!

P. Matej Brunner, benediktinec, Zululandija: Prejšnji teden sem se vrnil z daljšega mi-

sijonskega potovanja. Med tem sem bil v vasi Vašega vrlega katehista Antona. Spremljal me je vsak dan na kako zunanjo postajo in mi s svojo pobožnostjo napravil mnogo veselja. On je izmed vseh mojih katehistov dosegel najlepše uspehe. Povsod so bili ljudje prav dobro poučeni v verskih resnicah. Na neki postojanki je pridobil protestantskega katehista za našo vero; tega sem ob tej priliki tudi obiskal. Tudi njegovi ljudje bodo pristopili k nam. Vrli Anton mi je povsod vesel razkazoval svoje ovčice.

Prav zdaj se nam materijalno zelo slabo godi. Le s pomočjo darov, ki prihajajo iz ljube domovine, morem plačevati katehiste in učitelje, sicer bi moral vse odsloviti.

Sestra Menehould, frančiškanka, Abesinija: Prav z veseljem Vam sporočam, da so oblekce, ki ste jih poslali, napravile našim otrokom obilo veselja. Kako so bili srečni, da so dobili za božič novo obleko in so na praznik pobožno molili za dobrotnike, ki so jim to darovali. Najprej so bili obdarovani tisti otroci, ki najbolj točno prihajajo k verskemu poku; ti bodo svojim dobrotnikom najbolj hvaležni. Imeli smo zelo lepe božične praznike. Mnogo jih je bilo pri sv. obhajilu. Cerkva je bila kar premajhna za vse množice kristjanov. Krščene so bile 3 mlade žene, ki so že nekaj časa čakale na sv. krst v misijonu; obhajane so bile med polnočnico. Zdaj je pri naših kristjanih neka mlada mohamedanka in bo prišla k nam v misijon, kakor hitro bodo odstranjene vse nevarnosti. Našo ubožno lekarno vsak dan prav pridno posečajo bolniki; med njimi je tudi mnogo mohamedancev.

Prvi katoliški pogreb v misijonu Glen - Covie.

Piše brat Val. Poznič, F. S. C.

Lani oktobra je umrl sin našega črnega katehista, Štefan mu je bilo ime. Čeprav je bil star šele 6 let, se je vendar v šoli že pridno učil pisati in čitati. Posebno veselje pa je imel do krščanskega nauka in je znal dosti vprašanj iz katekizma prav gladko odgovoriti. Bil je tudi drugače zelo nadarjen in ljubezniv dečko. Zbolel je na oslovskem kašlju, nato pa je nastopilo pljučno vnetje, katero je povzročilo takojšna smrt.

Po tukajšni navadi, če kdo umrje, pridejo možje iz okolice in izkopljejo grob za mrliča. Pogani zakopljejo mrliča navadno v gnoj, protestantje ga zavijejo v staro odejo in kar tako pokopljejo na skupna pokopališča. Mi katoličani pa trupla kristjanov tudi po smrti spoštujemo in jih dostojno pokopljemo.

Medtem ko so kopal možje grob, sem delal jaz krsto za prvega kristjana, ki bo v našem misijonu pokopan. K pogrebu je prišlo nad 100 ljudi, vsi so se zelo čudili, ko so vidili, da mi katoličani pokopavamo svoje mrliče s tako slovesnostjo.

Upamo, da bo pridni zamorček Štefan naš priprošnjik v nebesih. Naj nam izprosi božjega blagoslova za naše trdo in kamenito misijonsko polje, da bo žetev, katero težko čakamo, tudi za nas dozorela. Bog daj, da bi se tudi tukajšni Bapeti, čeprav so dosedaj skoro nedostopni, vendar že odpovedali satanu in pristopili k čredi Kristusa, Kralja nebes in zemlje.

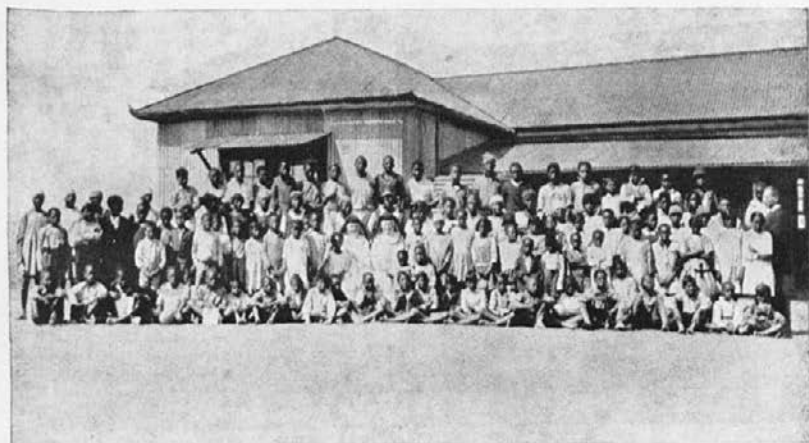
Črna junakinja.

Piše misijonski brat Val. Poznič, F. S. C., Južna Afrika.

V bližini naše misijonske postaje Witbank imamo eno šolo, oziroma cerkev. Ob delavnikih nam služi za šolo, ob nedeljah pa je v njej služba božja, katero obiskuje veliko število poganskih in tudi drugih otrok. Med temi poganskimi otroci je tudi mala desetletna deklica, katera je imela takoj od začetka, ko je pričela hoditi v šolo, silno veliko veselje do učenja. Zlasti marljivo pa se je učila krščanskega nauka.

Nekega dne pa deklice ni bilo v šolo. Zato gre pater misijonar k staršem in vpraša po vzroku. Izve, da je zelo

bolna. Po nesreči se je zvrnil lonec vrele vode na njo, opekla se je tako, da je bila v smrtni nevarnosti. Njeni sorodniki — pogani — so rekli, da je to kazen njihovih poganskih malikov, zato, ker je deklica hodila v misijon v šolo. Tudi starši so bili zelo potrti, pa jih je pater tolažil in rekel, da bo Bog kristjanov pomagal, ker on zna vsako bolezen ozdraviti. Misijonar je pritrdil podobico sv. Male Terezike poleg njenega ležišča ter je naročil bolni deklici, naj se z zaupanjem ozira na slikico, ta svetnica da bo pri Bogu za njeno zdravje prosila. Tudi mati je



Naši goreči zamorski kristjani pred cerkvico, ki nadomešča tudi šolo (misijon Witbank). V drugi vrsti (+) črna junakinja.

dobila nekaj zaupanja ter nas je prosila, naj mi molimo za deklico, če je naš Bog res tako mogočen. Bilo je navzočih nekaj sorodnikov, ki pa so se k temu samo posmehovali.

Komaj je minulo nekaj tednov pa je bila deklica popolnoma zdrava. Starši in sorodniki so se zelo čudili. Sedaj so bili vsi prepričani, da je naš Bog zelo mogočen ter da je on ozdravil ubogo deklico. Pričeli so se naši cerkvi vedno bolj bližati, večkrat je kdo prinesel ob nedeljah cvetic za oltar, v zahvalo za dekletovo ozdravljenje. Tudi so takoj vse družine poslale svoje otroke v našo katoliško šolo. Deklica sedaj zopet pridno hodi v šolo in redno vsako nedeljo k sv. maši in pridigi. Zelo je prosila misijonarja, da bi jo krstil, tudi sorodniki in starši ji niso branili, še celo prosili so zanjo in rekli patru, naj

jo le krsti, ker jo je naš krščanski Bog ozdravil, zato pripada naši cerkvi. Ker pa je bila deklica čisto v poganskih okoliščinah, nismo mogli tega tako hitro storiti. Včasih so poganski starši samo nekaj časa takega mišljenja, ko pa hčerka odraste, jo dajo v zakon kakemu poganu, kjer potem ne more izvrševati svojih krščanskih dolžnosti.

Prav ta čas pa se je preselila dobra krščanska družina tu sem. Oče te družine se je zavezal, da bo on skrbel za deklico, jo dal krščansko vzgojiti in da želi biti tudi krsten boter dekletu. S tem so bile zapreke odstranjene in deklica je dobila na lastno prošnjo pri sv. krstu ime Male sv. Terezike. Še isti dan je prejela tudi prvo sveto obhajilo.

Danes je Terezika starim in mladim najlepši zgled. Še celo pogani imajo nekako spoštovanje do tega dekleta. Posebno skrb ima za tiste otroke, ki hočejo pristopiti k naši sv. veri, jih uči krščanskega nauka ter jim kaže pot s svojim lepim zgledom. Kdo ve, kakšne namene ima ljubi Bog s to zamorsko deklico. Morda je prav ona poklicana, da pripravi svojim še poganskim rojakom pot k sv. katoliški Cerkvi.

Brezmadežna je pomagala.

Staro leto smo končali z zahvalno pesmijo Bogu, ker se je delokrog misijona Uwamba raztegnil na 82 vasi. Poučevali smo približno 1500 otrok in 400 odraslih. Vsa okolica tega misijona je bila pred vojsko pod vplivom protestantizma in ni bilo dotlej niti ene katoliške šole. Da smo v 11 mesecih toliko dosegli, je očiten čudež. Brezmadežna, ki premaga vse herezije, nam je pomagala. V 82 vaseh se sedaj vsak dan moli sv. rožni venec. —
Bogu bodi hvala! P. Jožef Damm. O. S. B.

Dosmrtni naročniki!

Kdor želi postati dosmrten naročnik „Odmeva“ ter ostati misijonu zvest do groba, naj plača enkrat za vselej Din 300.—

Kdor zmore, vsakemu toplo priporočamo. Tako ne boste imeli nič več skrbi, kedaj bo treba obnoviti naročnino. Afriški misijonarji pa bodo vse življenje za vas molili.



Na priprošnje služabnice božje Marije Terezije Ledóchow-ske sem hitro ozdravela v neki zelo mučni in nevarni boleznii. Iskreno se ji zahvaljujem in prosim objave v „Odmevu“.

F. B. Maribor.

Že tri mesece me je bolela noga in se mi ni hotela zaceliti. Ko sem začela hoditi, se je rana zopet odprla. Z zaupanjem vzamem podobico Marije Terezije Ledóchowske in košček njene obleke položim med obvezo. Pričela sem devetdnevnico in sem zmolila vsaki dan pet očenašev, Zdravamarij in Čast bodi ter obljubila javno zahvalo in da se bom naročila na „Odmev iz Afrike“. Rana se mi ni nič več odprla, hitro se je boljšalo, tako da sem zopet lahko obula vsak čevelj. Danes izpolnjujem svojo obljubo in se prisrčno zahvaljujem za prejeto milost.

Ivana Konciliija, Topole pri Kanu.

Prisrčno se zahvaljujem Mariji Tereziji za dobljeno zdravje.

A. N. Naklo.

Bila sem z družino v veliki stiski za denar. Priporočila sem se z zaupanjem materi zamorčkov, ki mi je takoj pomagala. Iskreno se ji zahvaljujem z družino in jo zaupno prosim nadaljne pomoči v zamotanih zadevah, v katerih se nahajamo.

P. H. Velike Lašče.

Mariji Tereziji Ledóchowski se najprisrčneje zahvaljujem za zdravje ter se ji še nadalje priporočam.

Neimenovana iz Majšperga.

Čital sem v vašem listu „Odmev iz Afrike“ nešteto zahval božji služabnici Mariji Tereziji Ledóchowski za njeno pomoč in priprošnje v najrazličnejših stiskah. Bil sem sam s svojo družino v veliki stiski in brezposelnosti. Z zaupanjem sem se obrnil k njej za pomoč in obljubil po svojih močeh pomagati nekemu misijonarju, ki je prosil za šivalni stroj, če bom nslšan. Sedaj

po dolgih mesecih sem, hvala Bogu in Mariji Tereziji Ledóchow-ski, dobil službo in hočem svojo zaobljubo izpolniti. Priporočam se še nadalje priprošnji služabnice božje. I. J. Fala.

Iskreno se zahvaljujem blagopokojni grofici Ledóchowski, da sem bila obvarovana velike nesreče pri živini ter za uslišanje v več drugih zadevah, posebno za dar ljubega zdravja. Pošiljam mal dar za najpotrebnejše misijone. M. B. Nova cerkev.

Prisrčna zahvala služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchow-ski za večkratno uslišanje, posebno enkrat, ko ni bilo nobenega upanja več pri živini. Pošiljam obljubljeni dar za misijone in se ji še nadalje priporočam v neki važni zadevi. M. S. Zg. Korena.

Zahvaljujem se Mariji Tereziji Ledóchowski za ljubo zdravje in se ji še priporočam. A. P. Krka pri Stični.

Zahvaljujem se Mariji Tereziji Ledochówski za uslišano prošnjo in darujem dar za misijone. I. A. Maribor.

V zahvalo Mariji Tereziji za njeno priprošnjo v boleznih pošiljam dar za najpotrebnejše misijone in se ji še priporočam. Rodbina A. F. Iljašovci.

Zahvaljujem se služabnici božji Mariji Tereziji za gotovo pomoč, katero sem dobil na njeno priprošnjo. Priporočamo se ji še in prosimo objave v „Odmevu“. Družina P., Sv. Barbara.

Zatekla sem se v boleznih pri živini k služabnici božji in mi je pomagala, zakar se ji tu zahvaljujem. Iv. Z. Šmartno.

Prip. uredn. V popolnem soglasju z dekretom Urbana VIII. izjavljamo, da se v vsem, kar v zgoraj omenjenih uslišanjih kaže na čudežno ali slično, popolnoma podvržemo sodbi sv. Cerkve.

Služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski se priporočajo: A. M. K. Ljubljana, za pomoč v hudi stiski in težki boleznih v glavi; M. W. Zagorska sela, za dušno in telesno zdravje; F. M. Mengeš, za ljubo zdravje; A. L. Zelenbreg, za dober sluh in pomoč v vseh zadevah; M. P. Dol. Logatec, za zdravje dolgotrajne bolezni; I. M. Struge, v neki važni zadevi; Helena V. za božji blagoslov pri vzgoji otrok; C. D. Št. Janž, za zdravje in dosego svojega poklica. — O. F. Fomačevo, za ljubo zdravje; — K. I. Celje, za ljubo zdravje na duši in na telesu, če bo prošnja uslišana, obljublja podpirati misijone po svoji moči; A. M. Buče, v neki zelo važni zadevi; Marijina družbenka za poboljšanje očeta in matere, za mir v družini in za dušne in telesne potrebe.

Ponatis člankov iz „Odmeva iz Afrike“ ni dovoljen, ponatis misijonskih pisem in poročil le z natančnim podatkom virov. Izdaja Klaverjeva družba v Ljubljani
Predstavniki in odgovorni urednik: prof. Fr. Sal. Watzl, Kranj.

Za tiskarno Tiskovnega društva v Kranju: Jos. Linhart.

Majniški kraljici.



*Že slavčki žvrgolijo,
se maj vesel budi.
(Majniška pesem.)*

Marijini otroci! Kaj pravite, ali ne bi bilo lepo, ko bi tudi med pogani donela pesem majniški kraljici in se tudi v afriških jezikih njej v čast glasila molitev Zdrava Marija.

Družba sv. Petra Klaverja tiska v svojih lastnih tiskarnah verske knjige, zlasti katekizme za krščanske zamorce in za tiste pogane, ki žele postati kristjani. Razposlali smo te knjige v 70 različnih jezikih in v nad milijon izvodih v razne afriške pokrajine. V vsaki teh knjig je bila tista tako lepa molitev: „Zdrava Marija“.

Sedaj tiskamo nov katekizem v jeziku Fan za apostolski vikarijat Gabon. Izšel bo v 30.000 iztisih. Kateri Marijin častilec, ki je zadosti premožen, želi postati ustanovitelj te knjige in jo pokloniti kot majniški dar nebeški kraljici? Tudi manjši dar (Din 25.—) za en katekizem v zamorskem jeziku hvaležno sprejme kot Marijin dar Družba sv. Petra Klaverja v Ljubljani, Metelkova ul. 1.

Rožnivence, križce, svetinjice.

Misijonarji iskreno prosijo za svoje varovance in nove kristjane rožnih vencev, svetinjic, križcev, podobic in drugih nabožnih predmetov.

Veliko veselje jim napravite, če darujete eno ali drugo ter pošljete Družbi sv. Petra Klaverja. Ker pa zamorci nosijo svoj rožni venec čez dan kar očitno okrog vratu, zato prosimo, naj bodo dovolj veliki in močno pleteni. Kdo ne bi rad poklonil zamorčku tega lepega daru in mu napravil veselja. Prvi rožni venec zmolijo zamorčki vedno za dobrotnika, ki je daroval rožni venec.

Tudi prispevke za nabavo rožnih vencev in drugo vedno hvaležno sprejema Družba sv. Petra Klaverja.

Kratka poročila o Družbi sv. Petra Klaverja.

Družba sv. Petra Klaverja je misijonska družba, katere člani se iz daljave, to je v svoji domovini, udeležujejo delovanja misijonarjev in misijonskih sester v Afriki.

Njen namen je torej rešitev s presv. Jezusovo Krvjo odrešenih duš in osvoboditev ubogih afriških sužnjev.

Družba sv. Petra Klaverja podpira vse afriške misijone in skrbi za potrebna sredstva za razširjanje božjega kraljestva v Afriki.

Vsak lahko postane podpornik ali podpornica Družbe sv. Petra Klaverja, če prispeva letno 5 Din (ali dosmrtno 250), duhovniki letno 10 Din (in imajo zato razne pravice). Podporniki so deležni mnogo popolnih in nepopolnih odpustkov, kakor tudi vseh molitev, ki jih opravlja Klaverjeva družba ter afriški misijonarji, misijonske sestre in spreobrnjeni zamorski kristjani.

Prispevke za najpotrebnejše misijone, za „mašno zvezo“, za „kruh sv. Antona“ itd. in prijave za podpornike je treba nasloviti na Družbo sv. Petra Klaverja (natančnejši naslov glej na 2. strani ovoja).

Botrinski darovi po 100 Din služijo v prehrano poganskih otrok, ki se pripravljajo na sv. krst. Darovalec te polne vsote more vnaprej določiti ime otroku in tako more svojim znancem in prijateljem s tem delom pokloniti za god ali drugo slovesno priliko najplemenitejše darilo in voščilo, ako da zamorskega otroka krstiti na njih ime.

Odkup sužnjev. Javna kupčija s sužnji je sedaj državni prepovedana, vendar še ni zatrta. Misijonarji imajo še mnogo prilike, da odkupijo sužnje, zlasti otroke in mlade deklice, ki jih lastni starši prodajajo hudobnim poganskim gospodarjem. Prispevek odkupnine znaša vsaj 180 Din. Tako darilo je delo ljubezni do bližnjega v dušnem in telesnem oziru in ga priporočamo vsem prijateljem misijonov družtvom, šolam in zavodom.

Darove hvaležno sprejema Družba sv. Petra Klaverja.

Priporočila v molitev.

Presvetemu Sreču Jezusovemu in Marijinemu, Mariji luršk sv. Jožefu, sv. Ani, sv. Antonu Padovanskemu, sv. Tereziki Detet Jezusa, služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski in drugim patronom: K. M. K. R. Št. Lorenc za zdravje in druge zelo važne zadeve, F. V. Št. Jurij za ljubo zdravje v neki težki bolezni, C. I. J. v hudi in važni sodnijski zadevi, A. B. Fara za ljubo zdravje in srečno zadnjo uro, A. R. Rogaška Slatina, A. V. Plesivca v razni zadevah, J. K. P. Maribor za pomoč v težki zadevi (prosimo za natančen naslov, da vam bomo mogli poslati naročeni „Odmev“